

Det. v. Lovf. om Tilfyn med Salg af Levnetsmidler.

ufstabelige for Sundheden, ligesom der ogsaa i Lov af 29de December 1857 §§ 6 og 11, Instrug for Dyrslæger af 28de September 1858 B., jfr. Indenrigsministeriets Cirkulare af 22de September 1860 og 30te Oktober 1861 er foreskrevet, at Kjødet af Husdyr, der have lidt af visse Sygdomme, enten aldeles ikke eller kun under visse Betingelser maa benyttes til Mennefeskjæde.

Endelig kan Offentliggjørelse af Overtræderens Navne finde Sted, hvorom der i Reglen ogsaa findes Bestemmelser i Sundhedsvedtægterne.

Sammenligner man med de gjældende Bestemmelser de Forskrifter, der indeholdes i det foreliggende Forslag, vil det ses, at disse gaa ud paa:

1) Bibeholdelse af det nuværende Tilfyn med Levnetsmidler i Almindelighed og Indførelse af et stærket Tilfyn i Kjøbstæderne og Handelspladserne med visse af de vigtigste Næringsmidler, i hvilken Anledning der dels gives Politiet i de større Kjøbstæder en særlig Medhjælp ved hertil antagne fagkyndige Mænd, dels gives nærmere Regler om Netten til at foretage Undersøgelse i Huset uden foregaaende Retsskjendelse og indrømmes Ret til Udtagelse af Vareprøver, dels endelig paabydes Drettelsen af et kemisk Laboratorium (§§ 1—4).

2) Forbud mod Forhandling af Kjødet af selvdyde eller syge Kreaturer (forfaavidt der ikke er Tale om en blot ydre Bestadigelse), medmindre de ved Slagtingen, eller dog før Udbugningen, medens Indvoldene endnu vare tilstede, ere synde af en Dyrslæge og Kjødet befundet tjenligt til Mennefeskjæde. (§ 5).

3) Følgende Endringer i de gjældende Straffebestemmelser:

a) Ubetinget Straf af simpelt Fængsel for de Tilfælde, der hidtil straffedes efter Straffelovens §§ 256 og 257, og som Smaaforsælfninger efter § 278 (§§ 6 og 7).

b) At Straffen for den i § 290 omhandlede Nagtsomhed skal kunne stige til Fængsel (§ 9).

c) Ny Straffebestemmelse, hvorefter den blotte Besiddelse af forfalskede o. lign. Levnetsmidler medfører Straf af Bøder fra 20—500 Kr. for den, i hvis Varebeholdning de findes, uden at deres Beskaffenhed er angiven ved et tydeligt Mærke eller deslige, medmindre der er særlig Grund til at antage, at Besidderen er i god Tro. — Sig-

nende Straf for den Bager, der forsømmer at mærke Brødet med dets Vægt (§ 8).

d) Ny Straffebestemmelse, hvorefter der i visse Tilfælde, ved Siden af anden Straf efter Loven, for 3die Gang begaaet Forsælse kan idømmes Tab af Ret til Næringsdrift efter Borgerfskab og Næringsbevis (§ 10).

4) Foruden Regler om Konfiskation, der slutte sig nøie til de gjældende (§ 8), optages en ubetinget Forskrift om Dommens Offentliggjørelse (§ 11).

Som Omstændigheder, der have bidraget til, at de gjældende Regler om Tilfyn med Salget af Levnetsmidler ere blevne utilstrækkelige, kan navnlig fremhæves, at Afstæffelsen af Laugstvang og Ophævelsen af de fleste Laug har medført, at den Garanti, man gennem Laugsindretningen havde skaffet Befolkningen mod forfalskede, fordærvede og for Sundheden skadelige Levnetsmidler, er bortfalden, medens den udvidede Næringsfrihed i Forbindelse med den Omstændighed, at Kemien er traadt i Vareforsælfningens Tjeneste, kræver nye Garantier. Med Hensyn til de Garantier, Laugsindretningen ydede, bemærkes for det Første, at det ved de særlige Bestemmelser for de enkelte Laug og Korporationer var paalagt disses Medlemmer som en Laugspligt under vedhørlig Straf at levere forsvarlige, rene, usorfalskede og usfordærvede Varer, se saaledes med Hensyn til Urtekræmmere og Sukkerbagere Laugsart. 10. Juni 1693 § 8 jfr. Laugsart. 8. Juni 1807, Vinhandlere Laugsart. 22. Decbr. 1694 § 2, Ørkræmmere (der jo ifølge Forordn. 16. April 1681 II. § 2 a. maatte handle med Viktualier) Laugsart. 10. Oktbr. 1722 § 6, Høtere Pl. 2. Oktbr 1741 § 7, Brændevinsbrændere Laugsart. 27. Oktbr. 1741 § 7, og Opfyldelsen af denne Pligt garanteredes ikke blot ved, at den som Laugspligt var en Væresag for Lauget, som det var dette som saadant magtpaaliggende at se opfyldt af dets enkelte Medlemmer, men ogsaa derved, at det ifølge Forordn. 22. Oktbr. 1701 Post II. Kap. 10 paahvilede Politiet som det, der skulde føre særligt Tilfyn med Laugsartiklernes Overholdelse, at paase disse Bestemmelseres Efterlevelse, hvad der var saa meget lettere, som de paagjældende Næringsdrivendes Antal var langt mere begrænset end nutildbogs. Hertil kommer, at man desuden gennem Laugsartiklerne havde draget Omfarg for en særlig videregaaende Kontrol med nogle af de vigtigste Levnetsmidler. I Bagernes Laugsartikler — som f. Ex. Laugsartiklen for Kjøbenhavn af 23de Juni 1683, for Randers af 23de Januar 1726, — var det saa-